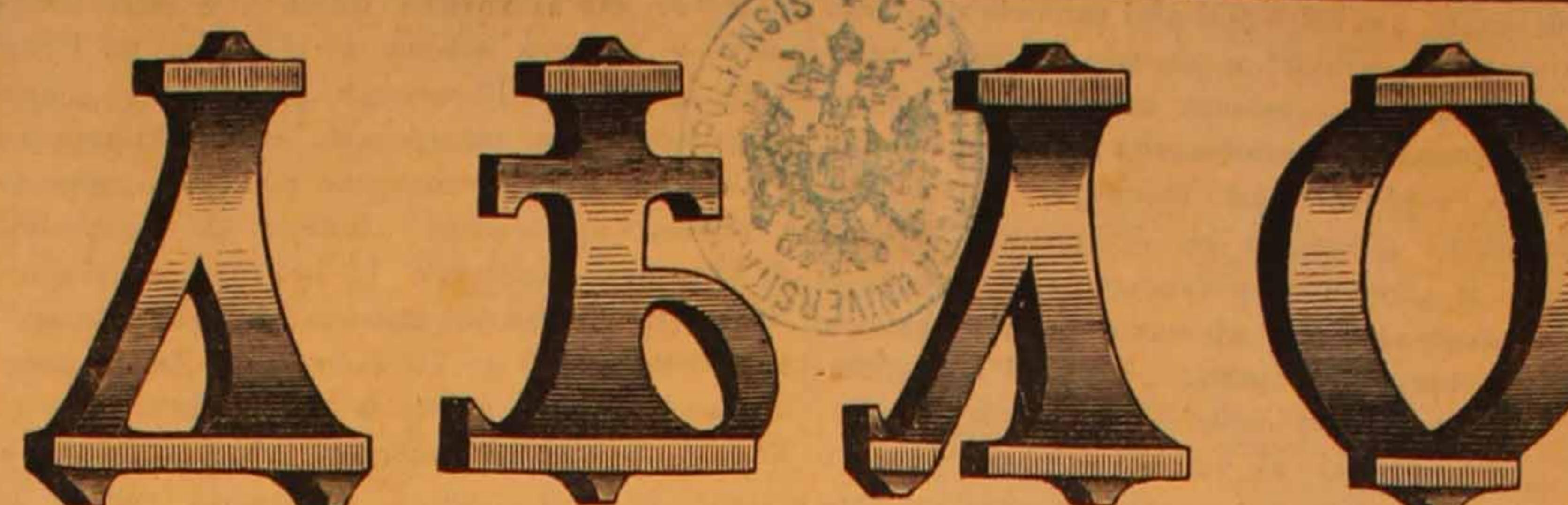

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кажды русскихъ салты) о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ
"Библиотека наизнам. певѣстей" выходитъ по 2 печат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣднаго для кожного избранія.
Редакція, администрація и енциклопедія подъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламиаціи належать пересыпать
подъ арбою: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвратаются только на попереднєе застера-
жанье.
Последнєе число стоить 12 кр. а. в.
Оголошеніе принимаютъ по цѣлѣ 6 кр. а. в. отъ одноз-
строчнаго печатнаго.
Рекламиаціи наопечатаніи вѣлькоѣ бѣлая порта
Предплату наложитъ пересыпать арбою (наилучше
почтовымъ переказомъ) до: Администрація членописи "Дѣло",
ул. Галицка, Ч. 44.

**Съ днемъ I (13) цвѣтня розпо-
чався другій кварталь сегордочного вы-
давництва "Дѣло" и "Библиотеки наизн.
певѣстей". Просимо о надсыпанье даль-
ши предплаты и о скоре выровнанье за-
дегостей.**

Ново-приступающій предплатники на "Библ.
наизн. пев." дѣстанутъ за доплатою 1 зр. а. в.
початокъ (12 аркушѣвъ) повѣсти М. Іокая "Зо-
лотый Чоловѣкъ".

Вѣче Русиновъ мѣста Львова.

Отъ коли то вже отбиваются о слухъ
Русиновъ недорѣчій выклики польскихъ шо-
винистовъ "Niema Rusi". Коли се польскій
шовинистъ мають отвагу относитъ до Русиновъ цѣлого нашего края, то тымъ больше
относить се до мѣста Львова. Тенденційно
переведена конскрипція 1880 р. дала имъ ще
больше фиктивнаго подставы — голосити той
любленій шовинистичнаго выклика. Тымъ ча-
сомъ мы можемо и нынѣ смѣло повторити
слова композитора сатиричнаго поемы:

"Niema Rusi, niema, bo jej pieta w glowie
Dziennikarzy polskich i w spolszczonym Lwowie!"

Отже въ "спольщеніемъ" Львовъ таки
живе Русь своимъ рѣднымъ житіемъ и сво-
ими здоровыми національными идеалами, Русь
безконечно больша, якъ выказала тенденційна
конскрипція зъ 1880 р., и безконечно жи-
вѣща та вловнѣ отчушаюча свои національно-
политичній и церковній интересы, нѣжъ се зда-
ется польскимъ шовинистамъ а навѣть обаз-
мученымъ ними здоровѣнне мысличнѣ Поль-
акамъ.

По оповѣщению вѣча Русиновъ мѣста
Львова польскій шовинисты кивали головами,
велими сумнѣваючись, чи обширна сали "На-
родного Дому" не буде свѣтити такою раз-
ичною пусткою, якою примѣромъ свѣтивъ львов-
скій театръ польскій въ торжествѣ 300-лѣт-
наго ювилею Яна Кохановскаго. "Gaz. Na-
rodowa" дѣнь передъ вѣчемъ була певна, що
въ сали "Народного Дому" явится лишь
кѣлька "szyzmolubców" и вже напередъ не
двоячно заповѣдала рускому вѣчу фіяско.
Тымъ часомъ на велике оставлѣніе всѣхъ

шовинистовъ, похоронившихъ вже Русь въ
столиці Галичини, вѣче недѣльне згромадило
таке множество Русиновъ до "Народного До-
му", що велика сала ледви ихъ помѣстила.
Свѣтска интелигенція львовска, обоего пола,
мѣщанство и передмѣщанство руское, селяне
зъ поблизкіхъ сель, отпоручники навѣть зъ
подальшихъ сторонъ Руси, згромадились на
зазывъ комитету вѣчевого якъ найчисленнѣшіе
и найохотнѣшіе — и съ горячкою нетер-
пливостею выжидали открытия вѣча, щобъ по-
лучи кривду руску и дати свою раду, якъ
освободиться рускому народови и рускѣй цер-
кви бѣлая непрошеныхъ пріятелѣвъ — Езуї-
тovъ. На лиці каждого участника вѣча, чи
бы бувъ въ сурдуть, чи въ сукманѣ, чи въ
сѣраку, маловало глубоке отчуть важности
хвилѣ, повне розумнѣ наглядою потреби —
оборони рускихъ правъ народныхъ и церков-
ныхъ. Въ цѣлой сали панувала пѣдъ тымъ
взглядомъ якъ найбѣльша гармонія. Мусимо
замѣтили, що въ зборѣ були такожъ численній
передмѣщане львовскій латинскаго обряду —
и тѣ були одною думкою и одною душѣю съ
Русинами. Се мусѣли запримѣтити по выкли-
кахъ въ польскомъ языцѣ и репортери поль-
скихъ часописей и даже жаль, що не подали
сего до вѣдомости ширшою публики польской.

По 3 годинѣ открытия вѣча довшою
краснорѣчівою промовою посолъ проф. Юл.
Романчукъ. На вступѣ повітавъ великий зборъ
ширими словами подяки, выяснивъ велику за-
дачу нынѣшнаго вѣча и важность та доноси-
мѣсть его ухвалъ. Бесѣдникъ ствердивъ, що
резолюція всенародного вѣча зъ 1883 р., и
протести противъ забору василіанськихъ мо-
настырївъ Езуїтами доси не полагодженій, а
що бѣльше, загони Езуїтovъ запускаються що
разъ дальше.

Супротивъ того Русини рѣшились пойти
одинъ крокъ дальше и вислати депутатію до
правительства, до нунциа а по можности и до
цѣсаря. "Мы — сказавъ бесѣдникъ — не
хочемо накидуваного памъ засиліемъ ущасли-
влювана, мы здѣшилися, щобъ боронити неза-
давненыхъ нашихъ правъ народныхъ. Помимо
всякихъ противнѣхъ агітаций, отстрашуванія
и клевети прибули Русини всѣхъ верствъ,
кромѣ одної — духовенства руского, котре

якъ все доси такъ и тепер щиримъ серцемъ
стоить съ рускимъ вѣчемъ, а неприсутнѣсть
его належить оправдати примусовимъ положе-
ніемъ руского духовенства. Бесѣду п. Романчука
принимавъ зборъ горячими окликами.

Опосля вѣче выбрало предсѣдателемъ дра
Ів. Добрянського и той удѣливъ голосъ ре-
ферентові вѣчевого комитету дру М. Королеви. Дръ Король отчитавъ довгій рефератъ,
въ котрому було представлено становище Русиновъ супротивъ римської церкви і Езуїтovъ
въ нашій історії и въ нынѣшній добѣ за-
бору василіанськихъ монастырївъ Езуїтами. Коли референтъ почавъ заниматися личностею
Сарницкого, правительственный комисарь
бтнявъ єму въ тѣмъ предметѣ голосъ. Підъ
конець реферату отчитавъ дръ Король звѣстну
нашимъ читателямъ резолюцію. Подчасъ цѣлого
реферату панувало въ зборѣ велике зворуше-
ніе противъ Езуїтovъ, о. Сарницкого и
всѣхъ кривителівъ Руси. Громукимъ заявле-
ніямъ панувавшого роздраженія и обуренія не
було конця. Правительственный комисарь (пп.
сов. Мариновскій и комис. Соболякъ) слѣдили
пильно за кождымъ словомъ и за кождымъ
проявомъ чувства.

Опосля отчитано множество телеграмъ и
писемъ, наспѣвшихъ здѣсь всѣхъ сторонъ Руси,
въ котрьхъ Русини всякого стану и степеня
образованія заявляють свою солидарностъ съ
ухвалами львовскаго вѣча. Зборъ принимавъ
телеграмъ и письма съ незвичайнимъ одушев-
леніемъ. У всѣхъ була одна гадка: Весь га-
лицко-буковинський народъ рускій думає одну
думу, чувствує одно бажанье! Почалася дебата
надъ резолюцією. Мѣщанинъ львовскій Кисель
въ горячій промовѣ, проникнутой любовю до
русского обряду, обстававъ за конечною по-
требою депутатії а именно поклавъ велику
вагу на тое, щобъ депутація конче явила
передъ лицемъ Е. В. цѣсара и заявила єму, що
руска вѣра нѣчимъ не горша бѣла латин-
скою и що духовенство руске зумѣє само
зреформувати Василіанъ.

Правдивою окрасою вѣча, якъ пѣдъ взгля-
домъ висловленія такъ и пѣдъ взглядомъ пред-
мету, була довгіа бесѣда проф. А. Вахнинина.
Рутинований бесѣдникъ спокойнѣмъ тономъ
съ примѣшкою великої дозы деликатної але

Предплаты на "Дѣло" для Австроії:
на пѣрвій рокъ . . . 12 кр. на пѣрвій рокъ . . . 12 руб.
на пѣрвій року . . . 6 кр. на пѣрвій року . . . 6 руб.
на четвертій року . . . 3 кр. на четвертій року . . . 3 руб.
за дод. "Библиотеки": . . . за дод. "Библиотеки":
на пѣрвій рокъ . . . 16 кр. на пѣрвій рокъ . . . 16 руб.
на пѣрвій року . . . 8 кр. на пѣрвій року . . . 8 руб.
на четвертій року . . . 4 кр. на четвертій року . . . 4 руб.
на саму додатокъ: . . . на саму додатокъ:
на пѣрвій рокъ . . . 5 кр. на пѣрвій рокъ . . . 5 руб.
на пѣрвій року . . . 250 кр. на пѣрвій року . . . 250 руб.
на четвертій року . . . 125 кр.
за дод. "Библиотеки": . . . за дод. "Библиотеки":
на пѣрвій рокъ . . . 19 кр. на пѣрвій рокъ . . . 6 кр.

Для Вараждину, скрбчи Rossia:

на пѣрвій рокъ . . . 15 кр.

на пѣрвій року . . . 750 кр.

на четвертій року . . . 875 кр.

за дод. "Библиотеки": . . . за дод. "Библиотеки":

на пѣрвій рокъ . . . 19 кр. на пѣрвій рокъ . . . 6 кр.

безпощадно сокрушаючи іронію збичувавъ Є-
зуїтovъ історію ихъ власного закону. Не
треба и казати, що бесѣда така зробила на
цѣлому зборѣ дуже глубоке впечатленіе, тымъ
бѣльше, що бесѣдникъ піднімѣвъ въ своїй бе-
сѣдѣ одну дуже важну інтерпелацию до пра-
вительства австрійскаго, а именно, якъ пра-
вительство може не то терпѣти въ своїй дер-
жавѣ Езуїтovъ, котрій суть товариство въ
безъ явнихъ статутовъ, безъ отчи-
ни, але ще и отдавати имъ товариство ста-
тузове на реформу!

По промовѣ п. Вахнинина предсѣдатель
піддававъ пѣдъ голосованье резолюції и канди-
датовъ на отпоручниковъ до Вѣдня. Вѣче съ
ентузіазмомъ прияло резолюції и выбрало на
депутатовъ п. М. Дымета и дра Омеляна Ого-
новскаго, котрій якъ завсѣдѧ першій ста-
тамъ, де іде о добро Руси, такъ и симъ раз-
омъ явився на вѣчу.

На конець дръ Добрянській подякувавъ
зборови за численну и горячу участь и о б
год. закривъ засѣданье. Довго ще по корыта-
ряхъ и на площиади передъ "Нар. Домомъ"
гомонївъ рускій народъ о кривдахъ своїхъ
и о надвѣ на красшу долю.

Отець поки-що короткій начеркъ ходу
вѣча, котрій зновъ въ досадній способъ про-
явиво силу и енергію Русиновъ и безперечно
покрѣпить духа цѣлої Руси въ тяжкій борбѣ
о права народній и церковній!

Польскій "Drang nach Osten".

На нашихъ очахъ отбувається, не знаємо
чи послѣдній, чи ще непослѣдній актъ дов-
гої дѣївої драмы — напливу колонізаційного
потока польского на нашу Русь. Збанкруто-
ваний дѣдичъ Брониславъ Добровольський въ сель
Голосковѣ коло Оттyni, не могучи удержа-
тися на своихъ добрахъ, задумавъ спродати
ихъ будь кому будь. Жиды давали єму за
нихъ — якъ мы уже писали о тѣмъ за словами
п. Рогоза въ петерб. "Кгац" — 90.000
ар., а більше хотївъ 100.000 ар. Не маючи іншої
рады, п. Добровольський ударившись въ патріо-
тизмъ польский и напытавъ на Мазурахъ 80
родинъ мазурскіхъ, котримъ спродавъ парце-

Пироги съ черницями.

I.

Що за добра предобра рѣчъ — пироги съ
черницями! Кто ихъ не євъ, а ще такихъ,
якъ спіціально умѣє варити и приготовлювати
Хане Гольдбавмъ, — жаль сказать, такихъ, що
не єїли подобніхъ пироговъ, буде мабуть чи
не бѣльше на свѣтѣ бѣльшихъ, що єїли, —
той и думкою не здумав и въ снѣ не вы-
снить, якъ се добра рѣчъ — пироги съ черни-
цями. Горач, масломъ облити, цукромъ
густо посыпаніи они такъ и розпливаваються въ
ротѣ. Лейбунъ, малій синокъ Хане Голь-
дбавмъ, дуже любить ихъ, такъ любить, що
втідавъ-бы за нихъ все, але то рѣшучо все на
свѣтѣ окрѣмъ своїхъ срѣбристихъ, наскладаныхъ
и въ шабасовѣй камізельцѣвъ зашитихъ двай-
ця центовъ. Тыхъ не отдавъ-бы вже певно
за її за що въ свѣтѣ.

Жалі тѣлько, що Хане Гольдбавмъ така
страшно розумна жінка, така страшно запо-
падлива и оглядна газдина, така страшно не-
добродушна маті! Лейбунъ не чувъ бѣль її
відоки ласкавого, пещерного слова, а если може
ї чувъ, то ще певно въ той часъ, коли память
єго не могла довше якъ годину удержати въ
головѣ її якою споминкою. И не тѣлько Лейбунъ,
але и всѣ въ домѣ боялисѧ її, не відкладно
закриючи її Куну Гольдбавмъ, її мужа а Лей-
буневого батька. Тай якъ-же не бути її ста-
трашно западливою и гордою, коли она — дѣ-
дичка десети-тисячного капіталу и мурозного
доміка при "панській" улиці въ Дрогобичі,
взяла той маєтокъ якъ вѣно бѣла батька и набула
за него вовсѣмъ природнимъ способомъ право
старшована надъ мужемъ и надъ цѣлымъ до-
момъ! Якъ не бути її розумною, гордою и
западливою, коли она — одинока дочка слав-
ного бориславського капіталіста, тепер уже
небожчика, Мойши Шиндера? Такого батька

така якъ дочка. Крімъ маєтку висела она въ
батькового дому її те, що бѣла батькови помогло
дорогити маєтку — твердий характеръ и ре-
альний поглядъ на свѣтъ и людей. Яко
дочка Мойши Шиндера она встѣдя навѣть
до свого малого синка заговорити жартобли-
вимъ, пещернимъ тономъ, она держить остро
всѣхъ въ домѣ, а найстрѣйшиє свого чоловѣка,
котрій вірочѣмъ весь тиждень сидить або
въ скlepѣ съ желѣзомъ, або въ Бориславѣ
при ямахъ, а только на підбасьти припинюється
въ домѣ и корчиться якъ мога пѣдъ ви твер-
дою и "нелицепріятною" рукою. О, шабась для
Куни Гольдбавма тяжкій день! Рано дній муси-
тися

отъ 24 червня 1884 р. и о продовженні дѣяльності судовъ выемковыхъ въ тѣмъ самомъ окружѣ судовомъ, якъ такожъ проектъ о змѣнѣ ординації выборочній по ради державной въ округахъ выборчихъ Чехъ и Галичини.

(Въ справѣ будою желѣзницѣ за Стрыї до Мункача) має бѣтутися въ Пештѣ дні 7 и. мая конференція межі представителіями австрійскаго и угорскаго правительства въ одномъ стороны, а интересованими зарядами желѣзницѣ въ другон стороны, предметомъ нарады має бути ополученіе линіи Стрыї-Мункачѣ пѣдь Бескидомъ.

(Президентъ министровъ Тисса) прїамъ дні 1 и. мая въ сали нарады либерального клубу десацію, зложену зъ 116 членовъ либеральнаго партіи въ Великого Вардину, котра прїѣхала до Пешту нарочно, щоби Тиссу запросити до кандидатури при выборахъ въ Велико-Вардинскаго округа. На промову предводителя десації, въ котрой сей-же пѣдь заслуги президента яко мужа стану, подикувавъ Тисса за добіріе и обѣція, що прїамъ кандидатуру. — Онь знає, яка задача на нѣмъ спочиває и заявивъ именно, що „зъумѣе хоронити идею либерализма противъ небезпечнѣстї радикализма и противъ тому направлению, котре называється ретрогресією“. — Сими словами найлучше охарактеризувавъ Тисса свою политичну програму, котра мимо агітації, пѣдьтю въ послѣднїхъ часахъ въ стороны консервативнаго партіи, на довго ще лишитої выразомъ поглядомъ угорскихъ политиківъ и буде рѣшати о складѣ угорскаго министерства.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Нѣмеччина. Кн. Бисмаркъ має не мало клопоту съ закономъ о соціалістахъ. Насампередъ непріима ега рада державна такъ якъ бѣтъ собѣ того бажавъ а бѣтосала лишь до комісіи, а тепер перепавъ бѣтъ знову и въ той комісіи, хочь правда, що рѣвными голосами бо 10 противъ 10. Яка судьба чекає тепер сей законъ въ пленумѣ палаты, трудно нынѣ змѣркувати. „Гроf. Сог.“ розбирає тепер будущу судьбу сего закона и праходить до внесенія, що лиши при помочі центрумъ зможе сей законъ перейти въ повній палатѣ. Законъ сей, каже згадана газета, має двоякіхъ противниківъ. Одними суть са-м-ж соціалісти, котрі противъ себе самихъ голосувати не будуть, и вольнодумне сторонництво, котре такожъ винявши колька членовъ супротивляється сему законови; другими же есть цѣле центрумъ. Трудно однакожъ подумати, що бы таке ультраклерикальне сторонництво якъ центрумъ лучило съ скрайно радикальнымъ елементомъ и ставало въ зашиту соціалістовъ; есть то лишь маневръ, щоби вимогчи на правительство уступотва для себе. Для того то се сторонництво робить рѣжнію межі соціалістами а анархистами и поставило законъ противъ безправного уживанія динаміту. Все то дѣлє лишь для того, щоби одній сторони показати правительству свою силу, а зъ другои стороны не дужити зовсімъ съ революційнимъ елементомъ. Въ Берлінѣ мають однакожъ повну надѣю, що законъ сей перейде хочь малою бѣльшою, бо якъ здаєся, по за кулисами розпочався знову давній торгъ. Въ тѣмъ укрѣплюють настъ тѣ появы, що съ прускої стороны визначеніо вже трехъ Поляківъ на мѣсце кард. Ледоховскаго, на котрьхъ-бы правительство згодилося, а потому, що Виндгорстъ просивъ президента ради державної, щоби поставивъ внесеніе его о знесенію закона о неправномъ виконуваню церковныхъ обовязківъ на порядокъ дненій. — Атентатъ на Ельберфельдъ пѣдьтася открытия памятника „Германія“ показується нынѣ зовсімъ правдивимъ, по мимо того, що зъ разу деякі журнали и поодинокі особы старалися тому заперечити. Атентатъ бувъ вимѣреный на нѣмецкого цѣсара и наслѣдника престола, а не удався лишь для того, що динамітъ бувъ подложений въ дренажу а не въ руру дренажу, якъ зъ разу голошено, а потому скоро упавъ густий дощъ и его замочивъ. Головными справцами сего атентату мають бути Райндорфъ и Бахманъ и колькохъ ще другихъ менше виноватыхъ анархистовъ. Они згорнивали бути въ долинѣ Вупперть цѣлу громаду анархистовъ и не могли лишь черезъ то нѣчого вѣдти, що не могли досить грошей, котрі имъ по всїй вѣроятності зъ Америки прислані. Процесъ сихъ анархистовъ ведеся дуже тайно и для того нѣчого о нѣмъ не чуті, въ короткому однакожъ вже часъ скончітось.

Італія. Колька днівъ тому назадъ отбулася въ Римѣ конгрегація кардиналовъ, на котрой раджено, якъ становище має папа на будучисть занятія. Левъ XIII. заявивъ, що зостався-бы на своїмъ мѣсци, однакожъ дотеперійшій становій не може на дальше позадстати. Повстало отже питанье, чи и наслѣдникъ теперійшого папы мавъ-бы уважати себе визнemъ Ватикану и зъ него виходити чи нѣ; накони-би се послѣдне показалося отповѣднимъ, то треба постановити, якъ належить заняти становище. Въ сїй цѣлі отже мають кардинали знову зѣнѣнѣше и висказати о тѣмъ свои гадки. — Подаючи зѣвстку о енциклії папи, мы зазначили коротенько, що трудно подумати, щоби папа пѣдь масонами розумѣвъ дѣйстно лишь самихъ правдивихъ масонівъ, до которыхъ, якъ зѣвсто, належить майже цѣла родина пруского двору пануючого и много другихъ высокихъ и вайвышихъ достойниківъ. Тепер доносять зъ Риму, що папа по поводу своеї енциклії получивъ много письмъ, на котрій змушено бути отповѣдати. Въ письмахъ сихъ роблено паки зѣвки, що бѣтъ оскорбивъ свою енциклі-

юю пануючихъ. Папа знову отповѣдає, що пѣдь словомъ „масони“ не розумѣвъ зовсімъ пануючихъ и не має намѣрія ихъ оскорбити, лишь змавъ въ увазѣ тое здо и тѣ безпорядки, якъ шаряють въ краяхъ, въ которыхъ суть масонській льюж.

Єгипетъ. „Daily News“ получила недавно дуже цѣкаву кореспонденцію зъ Донголѣ, въ котрой представлена дуже характеристичній черты теперійшого руху въ Суданѣ, и головного дѣятеля тамже лженпророка Магдія. Ось якъ говорится въ дописії: „Теперійшій рухъ въ Суданѣ есть то вѣна противъ Турківъ, противъ нѣвѣрнихъ и противъ спільнога ворога обѣднѣлого человѣчества — противъ богачівъ. Въ новой державѣ не має бути нѣ жадніхъ бѣднѣлыхъ нѣ жадніхъ богачівъ. Каждый повиненъ щось мати, а е нѣкто не богато, а нѣмецкій і французкій соціалісти можуть смѣло подати руку Магометові Ахметові; бѣтъ зовсімъ чоловѣкъ по ихъ сердці и думці. Але бѣтъ въ самомъ дѣлѣ чоловѣкъ сильної волї. Католицкій священики що его познали кажуть, що его не можна зовсімъ уважати за якого небудь обманника; бѣтъ сильно вѣрить въ посланіе и отарася душою и тѣломъ перевести всяки реформы. Самъ жіе дуже умбрковано и ѿщадно и має лиши одну пристрасть до жїночого пола; кажуть, що бѣтъ тепер має 30 жїночківъ; бѣтъ не знає жадного збутку и не допускає и другихъ до того. Въ Ель-Обенідѣ не вѣлько нѣкому нѣ спати на мягкой постели, нѣ пiti горївку або хочь-бы каву, анѣ навѣть курти. Народъ, а особливо чорні жителії дуже привезані до него и уважаютъ его за единого пророка, котрого бѣтъ приславъ имъ на спасеніе, и въко-ннуюто точно его волю. У сїхъ жителіївъ стра-тивъ кедивъ вже все значеніе задля того, що стоїть пѣдь впливомъ Англичанъ и для того Магдій не хоче съ нимъ робити жадної угоды. Бѣтъ то такожъ дуже політичній крокъ зъ его стороны, що не приявлє предложенію ему Гордомъ гїдности султана. Въ битвахъ бѣтъ завоївди бере участіе. Пѣдьтася поражки Гиксъ-паші має додержати досить небезпечну рану въ чоло, черезъ цѣлько колька недель не показувався передъ своимъ війскомъ не бравъ въ битвахъ жадної участії. Ось розпоряджас значними средствами такъ фінансовыми, якъ і воєнными. При занятію Ель-Обенідѣ дѣсталася ему египетска каса воєнна, котрій опѣніяютъ на два мільйони таларовъ. Кромѣ тога збирає зъ жителіївъ податки, якъ они і давнійше платили Єгипетянамъ. Бѣтъ війско числивало на 40.000, котрого головна сила есть кїнніца; кромѣ того, може вразі потреби виставити 200.000 людей, котрьхъ достарчилъ бѣтъ ему при-хильні племена суданські. Якъ росказують має бѣтъ 60 армат, 40.000 рушницъ и много амуниції.

НОВИНКИ.

— Драматично-забавный вечерь устроюваный товариствомъ „Рускихъ Дамъ“ отбудеся якъ мы вже давнійше звѣщали, 20 л. мая въ великої сали „Народного Дому“. По драматичній представлени, до котрого вже тепер аматоры пригото-вуются, наступить забава съ танцами. Сподѣва-емся, що при численній участії гостей вечерь сїй выпаде такъ хорошо, якъ всѣ попередній вечерь устроюваній товариствомъ „Рускихъ Дамъ“.

— **І. Стеванъ Смаль Стоцій**, котрій не давно, якъ мы доносилася, пѣдьдався бувтъ першому філософичному строгому испытави (зъ слав. філології), вы-державъ вже и другій строгий испытъ и одержавъ степень д-ра філософії.

— **Зъ Устрикъ** пишуть намъ: До ради повѣтової въ Лѣску вибраній: I) Зъ громадъ сельскихъ: 1) гр. Ед. Красицкій зъ Лѣска; 2) Теоф. Журовскій бѣдичъ зъ Березки; 3) о. Теод. Каракъ, деканъ и парохъ зъ Устрикъ; 4—11) вѣйтъ: Мих. Ци-кторъ зъ Скородного, Стеф. Буню зъ Волѣ по-столівской, Ник. Бащацъ зъ Поляни, Фед. Бандровскій зъ Береговъ дол., Андр. Березнякъ зъ Смереки, Ил. Фецичъ зъ Маньовы, Ив. Гошило зъ Росolina, Тим. Добошъ зъ Терки и 12) Ив. Пѣ-ло гром. писаръ зъ Гошева. (Съ виняткомъ 1) и 2) всѣ прочѣ 10 Русинъ.) II) Зъ громадъ мѣ-сихъ вибраній: о. Вас. Габла парохъ зъ Устрикъ-нової; 2) п. Айт. Кокуревичъ, потаръ зъ Лѣска; 3) п. Іосифъ Бѣлякъ, бурністъ зъ Лѣска; 4) п. Ант. Максимовичъ, урядникъ зъ Лѣска. (Съ ви-няткомъ 4-го тога першъ 3 Русинъ.) Треба прям-тити, що анѣ одинъ жиль не вѣйшовъ до нової ради повѣтової. Се може перша побѣда християнъ въ тѣшерійшихъ часахъ! — Т. К.

— **Зъ Цѣшанова** пишуть намъ: При выборѣ до ради повѣтової зъ курії сель сїй трикратнѣй голосованію перемогла наша листа майже вновній. Выбрано зъ интелигенції 2 руск. священниківъ и 1 Русина мирскаго (урядника судового), 5 селянъ Русинівъ, 3 селянъ колонистовъ нѣм-ецкихъ и 1 Поляка мѣсцевого бурністра, чоловѣка загально поважаного. Партия противна перевелю толького одного зъ своїхъ кандидатовъ и то такого, котрый бувъ попираний и рукими комітетомъ. При выборѣ зъ мѣстъ попереди Русини кандидатури мѣсцевого лат. пароха, котрого противна партія не ради хотѣла-бы видѣти въ складѣ нової ради повѣтової. Словомъ сказати, выборы теперійшій на повѣтъ тутешній съ мѣшаньмъ насес-леньемъ вишли въ користь Русинівъ.

— **Зъ Тернополя** пишуть намъ: До нашої ради повѣтової зъ курії мѣстъ выбрано одинъ Русинъ, адвокатъ дръ Вол. Лучаковскій.

— **Зъ Городенка** пишуть намъ: До ради повѣтової зъ мѣста выбрано: одинъ Русинъ о. Левиц-кій зъ Обертини, 4 Поляки и 1 жиль.

— **Въ добромильскомъ монастырі** — якъ звѣщаетъ „Слово“ — знаходиться тепер: 3 Бузунти: Шеп-ковскій, Маковскій и Ридль; 3 „брацьшки“: Дут-кевичъ, Малевичъ и Свондеръ; 6 „брать-лан-ківъ“: Мыцакъ, Сай, Лапинський, Демескій (поль-скій емігрантъ), Рудякъ и Свондеръ; 11 „охо-ластиківъ“ (учениківъ): Куликъ, Куницкій, Стѣхъ, Попикъ, Озимкевичъ, Малицкій, Кульчицкій, Ив. Ломницкій, Дацій и Шеферъ; 9 „кандидатовъ“: Филипъ, Мельницкій, Шпаковскій, Мріцъ, Хмѣлевскій, Ортильський, Свідеркій, Виткій въ Лон-чини; 8 „новиківъ“: Ткачукъ, Мартинікъ, Скоб-робатъ, Кизимъ, Ломницкій, Познанський, Шап-ковскій и Козаневичъ. Декотръ зъ будущихъ Ва-силіяній починали лиши 3-ти або 4 гіни. кляю, якъ и. пр. Кульчицкій (3 кл.), Дацій, Кизимъ, Мріцъ и др. (4 кл.), Молодѣжъ тамъ бѣдує, сама робить найпростѣйшій роботи: носити воду, за-мітає, чистить навѣть клоаки...“

— **Зъ Лобромія** пишуть намъ: Великій жаль викликало въ нашому мѣсточку перенесеніе дотерпішнаго нашего сотрудника о. Ив. Кипріяна зъ Добромія на пошу посаду коло Турки. Мѣшане наші двократно висыпали дешупацію до Пере-мысла, щоби коногісторія полишила намъ о. Кипріана, але на даремно. О. Кипріяновъ заложивъ у насъ хоръ співу и съ повнимъ посвяченіемъ трудився коло него такъ, що въ колька мѣсяцівъ висувивъ народъ співачки якъ церковній, такъ і світській пѣонъ, а тепер заходивъ вже коло читальній. Не судилось ему довести сего дѣла до конця, но маємо надѣю, що розпатчать нимъ дѣло поведе дальше новий сотрудникъ о. Полянський. О. Кипріяновъ належиться бѣтъ намъ якъ най-широко подяка за его труды и за его народолюбіе — и мы бажаемо, щобъ всюди люди оцѣнивали такъ широ и вдачно его труды, якъ мы, Добромильцѣ.

— Празникъ у св. Юра отбувається вчера дуже торжественно. Такій бувъ здигнъ народу, що цѣла церковь, всѣ подвір'я и площа сів. Юра були биткомъ повні народу. О 10 годинѣ розпочалася соборна літургія, котру отслуживъ Преос. Сильвестръ съ цѣлою капітулою. Проповѣдь державъ о. Лука Бобрівичъ, мимо того, що давнійши роками сего свята проповѣдавъ одинъ зъ поважніхъ крилошанъ. О Бобрівичъ анѣ знає про вѣдникъ, якъ языка руского не знає; скаже не разъ зъ прошовідніцѣ таке слово, що народъ мусить за него вѣтшати... На таке робче торжество, при такомъ здзвії народу годилася-бы добра проповѣдь.. Літургія скончилася о 1^{1/2} годинѣ.

— Драматична трупа М. Старицкого дає тепер представленія въ Новочеркаску бѣтъ 15 р. цвітня. Досі дани були тамъ: „Наташка Полтавка“, „На-заря Стодоля“ и „Сватанье на Гончаровѣ“. „Одескій Вѣстникъ“ доноситься, що прияняло українською трупою въ Новочеркаску було одушевлене, а доходы велики. Отъ 5 (17) мая трупа переїде до Ростова на Донѣ, де пробуде цѣлій лѣтній сезонъ. На зимовий сезонъ виародуванує п. Старицкій театръ въ Одесѣ, арендованій досі М. Максимовимъ, и буде ставити на перембну оперу и драматичний представленія.

— **Новій церкви.** Въ Бояновѣ, дочерній церквѣ Мельнична коло Журавна побудована вже нова церковь, а починяють будуватися въ Золочевцѣ та въ дочерній Золочевки Каплиця, бережанського деканата, и въ Бариловѣ, дек. холмівського.

— **Лѣ Антоній Качковскій**, славно-звѣстній лѣкарь и писатель гомеопатъ, членъ многихъ лѣкарськихъ товариствъ, упокоївся въ суботу въ 80 році життя. Покойний лѣкаръ по сїй часъ єдиний що єдино въ світѣ, котрому візьмо відомість про заслуги громадського чоловѣка, що стремивъ до що разъ лѣпшихъ по-рядківъ въ селі, до щадності и тверзості, до засновування добре управліній громадськихъ касъ позичковихъ въ шпихлѣрѣ. Бесѣду ту по-рини селяніє громкими оплесками и вострижкою „многая лѣта“. Господар читальній, говорячи о важності читальній, згадавъ о заслугахъ о. декана и предѣдателя читальній и тоаствуясь въ его здоров'ї. П. Гр. Вредьона въ дозвіллі бесѣдъ порѣвнющи давні

